

Nr 21.

Ankom till Riksdagens kansli den 18 maj 1912 kl. 5 e. m.

*Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 21,
i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl.
Maj:t angående vissa ändringar i gällande reseregle-
mente.*

Uti en inom Andra kammaren af herr *Martin* väckt och till kam-
marens första tillfälliga utskott hänvisad motion (nr 230) hemställes, »att
Riksdagen måtte besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det
Kungl. Maj:t täcktes utfärda sådana bestämmelser, att gällande reseregle-
mente äfven måtte tillämpas vid sådana tjänsteresor, hvilka afse hämtning
och hemtransport af värnpliktige till och från mötesplatserna, äfvensom
taga i öfvervägande i hvad mån en höjning af det till underbefälet utgå-
ende lägre traktamentet borde anses ske».

Motionen

Med afseende å motiveringen till denna hemställan tillåter sig ut-
skottet att hänvisa till motionen.

Andra kammarens utskott har i ärendet anfört följande:

»De i förevarande motion berörda förhållanden hafva syns utskottet
vara synnerligen invecklade. Nu gällande bestämmelser i ämnet torde ock
hafva varit föremål för olika tolkningar af vederbörande kassaförvaltningar.

*Andra
kammarens
utskotts
yttrande.*

Enligt hvad utskottet inhämtat, synas dock vissa af de exempel, som
motionären lagt till grund för sina påståenden, vara grundade på felaktiga
och vilseledande uppgifter. Utskottet har nämligen, beträffande de i
motionen omförmälda resorna för hämtning af värnpliktige, tilldelade Gott-
lands infanteriregemente, införskaffat afskrifter af de utaf vederbörande befäl
inlämnade reseräkningarna, af hvilka framgår, att till ifrågavarande un-
derofficerare utbetalts dagtraktamente under viss del af resorna efter 6
kronor om dagen. Dessa underofficerare hafva sålunda utbetommit det

dagtraktamente, som finnes bestämdt i resereglementets femte klass, enligt hvilken ersättning till underofficerare utgår.

Det från Upplands artilleriregemente hämtade fallet, som omnämnes i motionen, synes däremot riktigt återgifvet, och torde, enligt hvad utskottet från vederbörligt håll inhämtat, det sannolikt bero på en missuppfattning af en utaf kammarrätten meddelad resolution, att kassaförvaltningen underlåtit att till ifrågavarande underofficerare utbetala dem tillkommande traktamentsersättning, utan att underofficerarna begagnat sig af sin lagliga rätt att däröfver besvära sig i vanlig ordning.

Bestämmelser angående ersättning för nu ifrågavarande resor finnas meddelade icke, såsom i motionen uppgifves, uti resereglementet, utan i gällande reglemente för arméns aflöning under fred den 11 oktober 1907 med däri den 1 augusti 1908 vidtagen ändring. Enligt dessa bestämmelser utgår till såväl officer som underofficer, förutom ordinarie aflöning och kostnad för biljett, traktamentsersättning under färd med befälkontingent för afhämtning af värnpliktige eller för återresa efter aflämnning af värnpliktige, enär färd med sådan trupp icke hänföres till öfningsmarsch eller annan till vanlig vapenöfning hänförlig tjänstgöring (aflöningsreglementet § 38 mom. c). Däremot erhåller hvarken officer eller underofficer traktamentsersättning vid *färd med egen trupp* af värnpliktige, d. v. s. under sådan färd, som anordnas för att transportera en viss kontingent värnpliktige till vederbörande öfningsplats för att därstädes vapenöfvas eller efter afslutade öfningar företages för att hemtransportera de värnpliktige från mötesplatsen. Officer och underofficer, som resa med dessa värnpliktige, anses nämligen fullgöra till vanlig vapenöfning hänförlig tjänstgöring. Godtgörelse för transport af reseffekter utgår icke vare sig till officer eller underofficer vid någon *färd i trupp*, då ju truppens manskap kan beordras att bära af dessa medförda effekter. Underbefäl af manskapsklass (korpraler och med dem likställda) erhålla under ifrågavarande resor naturaunderhåll, men icke någon tillfällig aflöning, och själfva transporten vid resorna bekostas för såväl officerare som underofficerare och manskap af statsverket.

Då det vid vissa regementen inträffar, att ofvannämnda färder med värnpliktige, som skola inställas till vapenöfning å regementets förlägningsort eller mötesplats, räcka flera dagar, synes det utskottet vara skäligt, att för sådant fall någon ersättning utöfver den nu bestämda aflöningen utgår till vederbörande officerare och underofficerare. Enligt hvad utskottet inhämtat, erhålla marinens (flottans och kustartilleriets) officerare och underofficerare dagtraktamente under resor i och för hämtning eller hemtransport

af värnpliktige, så snart det för fullgörandet af dylikt uppdrag åtgår en tid af mer än 10 timmar. (Reglemente för marinen, del. I § 159).

Aflöningsförmånerna åt personalen på fjärde hufvudtitelns stat måste anses utgöra ersättning för denna personals vanliga tjänstgöring. Då dessa förmåner för icke länge sedan blifvit af Riksdagen bestämda, torde det icke vara tillrådligt att nu föreslå större afvikelser från den princip, hvarpå dessa hvila. Då det emellertid icke kan vara meningen, att tjänsten skall medföra jämförelsevis betungande utgifter samt officerare och underofficerare icke erhålla naturaunderhåll, anser utskottet, med utgångspunkt från de för marinen gällande bestämmelserna, att godtgörelse enligt aflöningsreglementet bör utgå till nämnda befäl vid ifrågavarande färder med värnpliktige, i hvad de öfverskjuta en tid af 10 timmar.

I hvad motionen afser höjning af det s. k. lägre traktamentet, hvilket utgår, då kronan består inkvarteringen, såsom vid större fälttjänstfö-
ningar, samt vid vistelse å samma plats längre tid än 8 dagar, anser sig utskottet icke kunna förorda densamma eller föreslå ändring i gällande föreskrifter.

På grund af hvad sålunda anförts, får utskottet hemställa, att Andra kammaren för sin del ville besluta, att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhåller, det Kungl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke sådana bestämmelser böra utfärdas, att dagtraktamente må utgå, förutom hvad nu är fallet, vid tjänsteresor med trupp af värnpliktige till och från mötesplatserna, för så vidt till sådan resa åtgår en tid af mer än tio timmar.»

Andra kammaren biföll utskottets hemställan. Beslutet har sedermera delgifvits Första kammaren, som öfverlämnat ärendet till förberedande behandling af sitt andra tillfälliga utskott.

*Andra
kammarens
beslut.*

Under åberopande af hvad Andra kammarens utskott anför, får utskottet hemställa,

*Utskottets
yttrande.*

att Första kammaren måtte biträda Andra kam-
marens i ärendet fattade beslut.

Stockholm den 18 maj 1912.

På utskottets vägnar:

G. LAGERBJELKE.